

Stosunki UE ze Zjednoczonym Królestwem po Brexicie

Wielka Brytania wystąpiła z UE 31 stycznia 2020 roku. Okres przejściowy, podczas którego pozostawała częścią jednolitego rynku i unii celnej, pozwolił na przeprowadzenie negocjacji w sprawie jej przyszłych stosunków z Unią. Po intensywnych negocjacjach, porozumienie w tej sprawie osiągnięto 24 grudnia 2020 roku i zatwierdzono 27 kwietnia 2021 roku.

Brexit- kalendarium	
23 czerwca 2016 r.	Zjednoczone Królestwo przeprowadziło referendum w sprawie członkostwa w UE. 52 proc. Brytyjczyków zagłosowało za wystąpieniem z UE (48 proc. przeciwko).
29 marca 2017 r.	Zjednoczone Królestwo powiadomiło Radę Europejską o zamiarze wystąpienia z UE, wszczynając w ten sposób oficjalnie procedurę przewidzianą w art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej.
30 stycznia 2020 r.	UE ratyfikowała umowę o wystąpieniu.
31 stycznia 2020 r.	Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się państwem trzecim. Rozpoczęło to okres przejściowy, który trwał do 31 grudnia 2020 r.
24 grudnia 2020 r.	UE i Zjednoczone Królestwo zawarły umowę o handlu i współpracy, w której na nowo uregulowały swoje przyszłe stosunki. 29 grudnia 2020 r. umowa została zatwierdzona przez wszystkie 27 państw członkowskich.
31 grudnia 2020 r.	Umowa o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Jest ona tymczasowo stosowana od 1 stycznia 2021 r.

Umowa o handlu i współpracy między UE a Wielką Brytanią zawiera uzgodnienia preferencyjne w obszarach takich jak:

- handel towarami i usługami,
- handel cyfrowy,

- własność intelektualna,
- zamówienia publiczne,
- lotnictwo i transport drogowy,
- energia,
- rybołówstwo,
- koordynacja zabezpieczenia społecznego,
- współpraca organów ścigania i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych,
- współpraca tematyczna i udział w programach unijnych.

Umowa jest oparta na przepisach zapewniających równe warunki działania i poszanowanie praw podstawowych. Choć jej przepisów nie można porównywać z poziomem integracji gospodarczej, jaki istniał, kiedy jeszcze Wielka Brytania była członkiem UE, ta umowa o współpracy wykracza poza tradycyjne umowy o wolnym handlu i daje solidne podstawy do pielęgnowania długoletniej współpracy.

Umowa o handlu i współpracy została podpisana 30 grudnia 2020 r., od 1 stycznia 2021 r. była tymczasowo stosowana. 30 kwietnia br. wraz z umową o bezpieczeństwie informacji (SoI) została opublikowana w Dzienniku Urzędowym UE. Umowy podlegają pełnemu stosowaniu od 1 maja br.

Treść ratyfikowanych umów znaleźć można pod adresem → <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=OJ:L:2021:149:TOC>

Na umowę o handlu i współpracy między UE a Wielką Brytanią składają się:

- umowa o wolnym handlu zakładająca ambitne cele w zakresie współpracy w dziedzinie gospodarki, spraw społecznych, środowiska i rybołówstwa,
- bliskie partnerstwo na rzecz bezpieczeństwa obywateli,
- ogólne ramy zarządzania.

Umowa nie obejmuje polityki zagranicznej, bezpieczeństwa zewnętrznego ani współpracy w dziedzinie obronności, ponieważ Wielka Brytania nie chciała negocjować tych kwestii. Od stycznia 2021 r. nie istnieją zatem żadne ramy między Wielką Brytanią a UE umożliwiające opracowywanie i koordynowanie wspólnych reakcji na wyzwania w zakresie polityki zagranicznej, na przykład nakładanie sankcji na obywateli lub gospodarki państw trzecich.

Ponadto umowa o handlu i współpracy nie obejmuje żadnych decyzji dotyczących równoważności usług finansowych, adekwatności brytyjskiego systemu ochrony danych ani oceny systemu sanitarnego i fitosanitarnego Wielkiej Brytanii do celów umieszczenia tego państwa na liście państw trzecich uprawnionych do eksportowania produktów spożywczych do UE. Te kwestie podlegają jednostronnym decyzjom UE i nie podlegają negocjacjom.

HANDEL

W wyniku wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE, rynku wewnętrznego i unii celnej powstały bariery dla handlu i wymiany międzynarodowej, z jakimi nie mieliśmy do czynienia przed 1 stycznia 2021 r.

W wymianie handlowej Zjednoczone Królestwo traktowane jest jak każde inne państwo niebędące członkiem UE – obowiązują procedury i formalności celne. Zgodnie jednak z uzgodnionym Protokołem w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej unijne przepisy i procedury celne zasadniczo nadal mają zastosowanie do towarów wwożonych do Irlandii Północnej i wywożonych z niej.

Funkcjonowanie przedsiębiorstw po Brexicie

Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE wpłynie na przedsiębiorstwo, jeżeli:

- sprzedaje ono towary do Zjednoczonego Królestwa lub świadczy usługi na rzecz podmiotów ze Zjednoczonego Królestwa,
- kupuje towary ze Zjednoczonego Królestwa lub korzysta z usług świadczonych przez podmioty ze Zjednoczonego Królestwa,
- dokonuje przemieszczania towarów przez terytorium Zjednoczonego Królestwa,
- wykorzystuje materiały i towary pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa w wymianie handlowej z krajami partnerskimi UE w ramach systemów preferencyjnych.

Zgodnie z porozumieniem, towary wymieniane między Wielką Brytanią a państwami UE nie podlegają taryfom ani kontyngentom. Jednak weszły w życie nowe procedury dotyczące przepływu towarów do i z Wielkiej Brytanii, ponieważ obowiązują kontrole graniczne w zakresie przestrzegania przepisów rynku wewnętrznego (np. norm sanitarnych, czy ochrony środowiska). To oznacza większą biurokrację i dodatkowe opłaty - np. wszystkie towary importowane do UE podlegają formalnościom celnym oraz jednocześnie muszą spełniać wszystkie unijne wymogi, więc są poddawane kontrolom regulacyjnym. Nie dotyczy to jednak towarów przewożonych między Irlandią Północną a UE.

Jeżeli chodzi o usługi, przedsiębiorstwa brytyjskie nie mają już automatycznie prawa do oferowania usług w Unii. Jeśli chcą kontynuować działalność w UE, muszą mieć w niej siedzibę.

Poradnik dla przedsiębiorcy → https://www.brexit.gov.pl/wp-content/uploads/2020/11/Poradnik_dla_przedsiębiorcy_Zasady_współpracy_z_UK_od_1.01.2021.pdf

Zakupy przez Internet

Te same opłaty, które mają zastosowanie do towarów zakupionych przez Internet od sprzedawców detalicznych spoza UE, mają obecnie zastosowanie do zakupów przez Internet

ze Zjednoczonego Królestwa. Aby uniknąć niespodzianek przy zamówieniach internetowych ze Zjednoczonego Królestwa, należy zawsze sprawdzać warunki sprzedaży i uważnie czytać informacje o dostawie. Wszystkie strony internetowe, które sprzedają towary do UE, są zobowiązane informować konsumentów

o łącznej cenie towarów i usług, w tym o podatkach i wszelkich innych opłatach. Jeżeli nie można ich z góry obliczyć, konsument musi zostać poinformowany o możliwym nałożeniu dodatkowych opłat. Na stronie internetowej należy zwrócić się o pomoc, aby oszacować, o ile więcej trzeba będzie zapłacić.

Jakie opłaty mogą zostać naliczone?

Od towarów dostarczanych do UE z kraju spoza UE trzeba zapłacić **VAT**, tak jak w przypadku towarów kupowanych wewnątrz UE*.

Akcyza naliczana jest również przy zamawianiu wyrobów tytoniowych lub alkoholowych z Wielkiej Brytanii.

Jeśli łączna wartość zamówionych towarów przekracza 150 euro, a towary te nie zostały wyprodukowane w Wielkiej Brytanii, trzeba będzie zapłacić **cto** w trakcie ich przywozu do UE.

Źródło: Komisja Europejska

Więcej informacji na temat opłat za zakupy przez Internet na stronach internetowych Zjednoczonego Królestwa można znaleźć na stronie →

https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2021-02/e-commerce-uk-factsheet_pl.pdf

Nauka i praca W Wielkiej Brytanii i w UE

Obywatele UE w Wielkiej Brytanii oraz obywatele Wielkiej Brytanii w państwach członkowskich UE, którzy mieszkali tam przed styczniem 2021 r., mają prawo nadal tam żyć

i pracować, pod warunkiem, że są zameldowani i otrzymali zezwolenie na osiedlenie się od lokalnych organów krajowych.

Obywatele Wielkiej Brytanii, którzy nie mieszkali dotychczas w UE, nie otrzymują automatycznie prawa do zamieszkania i pracy w dowolnym państwie UE (z wyjątkiem Republiki Irlandii, ponieważ Wielka Brytania ma z nią odrębną umowę) i może ono podlegać ograniczeniom. Dodatkowo, ich kwalifikacje nie są już automatycznie uznawane w krajach UE, jak to miało miejsce wcześniej.

Obywatele Wielkiej Brytanii, którzy chcą przyjechać do lub pozostać w UE dłużej niż 90 dni, muszą spełnić wymogi dotyczących wjazdu i pobytu dla osób spoza UE. Obowiązuje to również obywateli Wielkiej Brytanii posiadających drugie miejsce zamieszkania w UE.

Mieszkańcy UE planujący przeniesienie się do Wielkiej Brytanii z zamiarem dłuższego pobytu lub podjęcia pracy - czyli na okres dłuższy niż sześć miesięcy - będą musieli spełnić warunki migracyjne określone przez rząd brytyjski, w tym ubiegać się o wizę.

Wielka Brytania postanowiła zrezygnować z udziału w popularnym programie wymiany studentów Erasmus+ i utworzyć własny program. W związku z tym, studenci z UE nie będą już mogli studiować w Wielkiej Brytanii w ramach Erasmus+. W dalszym ciągu mogą jednak brać w nim udział studenci z Irlandii Północnej.

Podróżowanie

Obywatele Wielkiej Brytanii mogą bez wiz wjechać do UE na czas do 90 dni w trakcie 180-dniowego okresu. Jednak nie mogą już korzystać z przyspieszonych kontroli paszportowych. Ponadto, muszą również posiadać bilet powrotny i wykazać, że dysponują wystarczającymi środkami finansowymi na czas swojego pobytu oraz posiadać paszport ważny co najmniej sześć miesięcy.

Obywatele UE mogą przebywać w Wielkiej Brytanii bez wizy przez okres do sześciu miesięcy.

Od 1 października 2021 roku podróżowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej będzie możliwe jedynie przy pomocy paszportu. Od tego dnia obywatele UE, EOG oraz Szwajcarii nie będą mogli już przekroczyć brytyjskiej granicy na podstawie

krajowego dowodu osobistego. Wyjątki od powyższej zasady – obowiązujące do co najmniej 31 grudnia 2025 roku – dotyczą jedynie osób, które:

- osiedliły się lub uzyskały status tymczasowy (pre-settled status) w ramach Systemu osiedleńczego dla obywateli UE (EU Settlement Scheme);

BIULETYN 4/2021 sierpień 2021r.

**EUROPE DIRECT Poznań
przy Wielkopolskiej Izbie Rzemieślniczej w Poznaniu**

- złożyły wniosek o przyznanie ww. statusów w ramach EU Settlement Scheme w terminie do 30 czerwca 2021 roku, ale nie otrzymały jeszcze decyzji;
- posiadają EU Settlement Scheme family permit;
- otrzymały pozwolenie na pracę dla pracowników przygranicznych (Frontier Worker Permit);
- są gośćmi Opieki Zdrowotnej S2 (S2 Healthcare Visitor);
- są dostawcami usług narodowości szwajcarskiej (Swiss Service Provider).

Obywatele UE tymczasowo przebywający w Wielkiej Brytanii nadal mogą korzystać z opieki zdrowotnej w nagłych przypadkach na podstawie Europejskiej Karty Ubezpieczeń Zdrowotnych (EKUZ). W przypadku pobytu dłuższego niż sześć miesięcy, muszą uiścić dodatkową opłatę na rzecz opieki zdrowotnej.

Kontakt w sprawie pytań dot. Brexitu → <https://www.brexit.gov.pl/kontakt-w-sprawie-pytan-dot-brexit/>

Źródła:

<https://www.brexit.gov.pl/>

https://ec.europa.eu/taxation_customs/ue-zjednoczone-krolestwo-nowe-stosunki_en

<https://eur-lex.europa.eu/content/news/Brexit-UK-withdrawal-from-the-eu.html?locale=pl>

<https://www.europarl.europa.eu/news/pl/headlines/priorities/brexit>

<https://www.europarl.europa.eu/news/pl/headlines/eu-affairs/20201203STO93023/co-nowe-stosunki-ue-wielka-brytania-oznacza-ja-dla-ciebie>

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=OJ:L:2021:149:TOC>

Przygotował:

EUROPE DIRECT Poznań
przy Wielkopolskiej Izbie Rzemieślniczej w Poznaniu
al. Niepodległości 2, 61-874 Poznań
tel. 61 8521670,
e-mail: europedirect-poznan@irpoznan.com.pl, www.europe-direct.poznan.pl

**Współfinansowane przez
Unię Europejską**